

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia ui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Vlaicu No. 1023.
LIPOVA Jud. Timiș.

SUMARUL :

1. Anul 1936	5. Samariteanul milos.	9. Fiții treji.
2. Vorbirea în limbi.	6. Calea îngustă și calea lată.	10. Vindecări Divine.
3. „Vie împărăția Ta.“	7. Femeia creștină.	11. Botezuri cu Duh Sfânt
4. Lecțiuni Biblice.	8. Cum să creștem copiii ?	12. Aviz.

ANUL 1936

Biblioteca Universității Regale Ferdinand I.
din CLUJ.

32 85 19 37

EXEMPLAR LEGAL

„Încununezi anul cu bunătățile Tale și pașii Tăi varsă belșugul.“ Ps. 65:11.

Scumpii mei frați! După un an de lupte, necazură, greutate și grele curcări, prin mila lui Dumnezeu, intrăm într'un an nou. Lăsăm în urma noastră un an în care a trebuit să ducem o grea luptă cu vrăjmașul care a căutat pe toate căile ca să ne răpună. Prin grația și harul lui Dumnezeu însă, am ajuns ca să putem sta în picioare. Nu voim să arătăm amănunțit toată lupta pe care am dus-o în anul pe care îl lăsăm în urma noastră, fiindcă. Cel ce a lucrat în noi este Dumnezeu și Lui I. se cuvine toată cinstea și onoarea. El a fost acela care a lucrat prin noi acești slabi și fără putere că am putut să simțim binecuvântările Lui chiar și prin cele mai grele încercări prin cari ne-a trecut. Fie El mărit. Amin. Astfel astăzi când privim peste cel ce le lăsăm în urma noastră putem spune și noi: „Până aici Domnul ne-a ajutat“. I. Sam 7:12.

Dacă la începutul anului 1935, vrăjmașul a căutat ca să ne dea cea mai puternică lovitură, să fie Dumnezeu lăudat că mâna Lui s'a arătat destul de puternică ca să ne sprijinească și să nu ne lase. El a lucrat în așa chip minunat, că la sfârșitul anului 1935 și la începutul anului 1936, să putem simți binecuvântările Lui în mare măsură. Astfel putem să spunem că anul 1935 deși a fost pentru noi un an de luptă grea,

a fost în același timp și un an încununat cu bunătatea lui Dumnezeu, fiindcă noi am primit binecuvântări dela Domnul în el.

Să lăsăm însă anul trecut, și să vorbim puțin cu privire la anul care este înaintea noastră și în care mila lui Dumnezeu ne-a hărăzit ca să intrăm. Oamenii lumii caută să facă felurite profeții despre anul care vine. Ei vreau să știe dacă e anul ploios sau secetos, dacă e roditor sau neroditor, etc. Noi însă știm că bunătatea anului atârnă de bunătatea noastră. Dacă noi vom căuta să slujim pe Domnul din toată inima noastră, n'avem să ne temen că anul care vine va fi pentru noi un an nefericit. Din contră, el va fi un an încununat cu bunătățile Domnului. Și dacă noi căutăm să trăim în Isus, avem să ne minunăm de belșugul pe care pașii Lui îl varsă printre noi. In cazul însă când vom căuta ca să părăsim pe Domnul și să ne lipim inima de alte lucruri din lume, anul care vine, va fi pentru noi cel mai nenorocit an din viața noastră.

Pentru aceea acum la începutul anului nostru, strigăm cu toată puterea prin coloană pentruca să audă toți cei ce să strigăm că avem de împărțit bu-

cei ce urmează cu noi merg pe o cale pompoasă, ci ceea ce strigăm sunt cuvintele pe cari omul lui Dumnezeu. Moise, l-a strigat cu mii de ani mai înainte: „Cine este pentru Domnul să vină la mine!“ Exod. 32:26.

Scumpii mei frați și aurori! Dați-mi voie că în aceste vremuri de desorientare sufletească, în aceste vremuri de învrăjbită de nemuire etc. să stăm acum la începutul acestui an și să rugăm pe Domnul să ne lămurească prin Duhul Sfânt, aceste cuvinte sfinte, pentruca noi să știm ce avem să facem în anul viitor.

Mai întâi să căutăm cum era starea poporului Israel când Moise a rostit cuvintele de mai sus. Poporul a ajuns să fie condus de Aron (fr. lui Moise) care nu a fost în stare să facă acest lucru. Aron la cerința păcătoasă a poporului a cedat, și i-a făcut vițel de aur. Deși poporul s'a bucurat de vițel, totuși fapta lui Aron a fost privită de Dumnezeu ca un mare păcat, care era aruncat asupra poporului, v. 21. Poporul nu a mai avut respect de nimenea, a devenit „fără friu“, și de sigur, a servit numai pentru batjocura vrăjmașilor săi. v. 25. În aceste condițiuni, Moise se vede nevoit să cheme la sine pe cei ce erau pentru Domnul, fiindcă erau împărțiți în două tabere.

Dacă lăsăm pe Duhul Sfânt ca să ne lămurească mai clar cuvintele lui Moise și fapta celor temători de Dumnezeu vom vedea că în ele se cuprind trei lucruri de cea mai mare importanță pentru noi, pe cari bunul Dumnezeu voiește să ne treacă prin anul viitor. Aceste trei lucruri sunt: predarea, lupta și binecuvântarea.

1. **Predarea deplină.** Pentruca noi să putem fi siguri de reușită în lupta care ne așteaptă în anul 1936, avem lipsă de o deplină predare pe brațul Domnului. Sunt mulți aceia cari vin să se predeie Domnului cu rezerve. Ei mai au unele părți cari sunt puse în slujba păcatului. Atari persoane nu pot lua niciodată o hotărâre împotriva celor răi, fiindcă și ei înșiși sunt răi. Unii ca aceștia ar voi întotdeauna să se găsească la mijloc. Ei nu pot lua niciodată o hotărâre de a lupta împotriva răului și nu îndrăznesc să se arate pe fața nici împotriva Domnului. Domnul însă nu are un asemenea popor, pe care să-l țină între lumină și întunec, între adevăr și minciună, între Hristos și Belial, etc. II. Cor. 6:14—16. Ori suntem pentru Dumnezeu și împotriva păcatului, ori pentru păcat și împotriva lui Dumnezeu. Să auzim ce zice Domnul Isus despre unii ca aceștia: „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea . . .“ Luca 11:23.

Eu sunt sigur, că dacă în tabăra lui Israel s'ar fi găsit tot așa oameni cari să stea la mijloc atunci când Moise a strigat că cei ce sunt pentru Domnul să vină la el, Dumnezeu ar fi pierdut-o pe toată în întregime și ar fi lăsat doar din ea decât numai pe un singur om. Dar pilda pe care ne-o dau fiii lui Moise este o moasă pentru toți aceia cari voiesc

să primească binecuvântări dela Domnul. O are nu se puteau găsi acolo unii cari să rămână între fiii lui Levi și între cei ce au jucat în jurul vițelului? Ba, da. Ei se puteau găsi foarte ușor. Ei puteau spune: „E vinovat acest popor că s'a apucat să se închine idoului, dar e vinovat și Moise că l-a lăsat și s'a suiat pe munte unde a stat patruzeci de zile, astfel noi nu voim să fim nici cu Moise nici cu Aron; nici cu fiii lui Levi și nici cu ceilalți, decât noi rămânem independenți“. Scumpii mei frați! Dați-mi voie să vă întreb: Aceștia cari ar fi voit să fie independenți ar fi fost ei cruțați de sabia copiilor lui Levi? Moise i-a trimis să-țae pe tot acela care la strigătul lui, nu a venit la el. „Căci cine nu este cu Mine este împotriva Mea“.

Dumnezeu pretinde dela aceia cari vin la El, o predare deplină. Ei trebuie să-L asculte în totul și să fie gata a se jertfi pentru El. Ei trebuie să caute pe toți aceia cari au aceiaș hotărâre de predare și cari s'au pus cu totul în slujba Domnului și cu aceștia să se ajute reciproc. Ei trebuie să fie una, după cum Domnul Isus e una cu Tatăl, așa ei să fie una cu El și întredolaltă. Ioan 17:21. Ei trebuie să păstreze unitatea Duhului prin legătura păcii. Efes. 4:3. Ei trebuie să trăiască în iubire ca lumea să vadă că ei sunt copii lui Dumnezeu. Ioan 13:35.

2. **Lupta.** Sunt unii cari cred că ei după ce au venit la Domnul, nu mai au de luptat nimic. Nimic nu este mai greșit decât acest lucru. Faptul acesta aduce cele mai mari rele în poporul lui Dumnezeu. În urma acestei credințe greșite să deschid porțile păcatului și i se dă drumul în popor. Cel ce vrea să nu se supere pe el cel ce face păcatul, cel ce vrea să fie vorbit de bine de cei ce fac și iubesc răul, acela să plece dintre copii lui Dumnezeu. Aici nu este loc decât numai pentru aceia cari știu că după ce s'au predat Domnului, sunt chemați ca să lupte din toate puterile lor împotriva tuturor uneltirilor vrăjmașului. Și lupta cea mai grea nu este cu lumea din afară, decât cu persoanele nepocăite din lăuntru.

Poporul lui Israel niciodată nu a fost amenințat cu pedeapsă din partea lui Dumnezeu pentru păcatele popoarelor cari erau în jurul lui, decât numai pentru faptul că tolera în mijlocul lui persoane cari făceau faptele păgânilor.

Ori cât de greu, ori cât de dureros și ori cât de nepotrivit s'ar părea minții a lupta împotriva fraților căzuți în păcat, un copil al lui Dumnezeu trebuie să o facă, și nu poate să treacă peste ea. Moise a zis fiilor lui Levi: „Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra dela o poartă la alta, și fiecare să omoară pe fratele, pe pietenul și pe ruda sa.“ Exod. 32:27.

Domnul ne poruncește astăzi ca să luăm, „sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu“. Efes 6:17. Cu aceasta sabie noi trebuie să tăiem și să nu

cruțăm pe niciunul dintre aceia cari fac și iubesc păcatul. Noi suntem soldați ai Domnului Isus cari trebuie să luptăm împotriva dușmanului din afară și împotriva dușmanului din lăuntru. Cine are milă de dușman, cine să pune în legătură cu cei ce fac păcatul și cine cruță pe aceia despre cari Dumnezeu spune să nu fie în poporul Lui, acela va moșteni binecuvântarea pe care a moștenit-o Saul când a cruțat pe Amalechiți. I. Sam. c. 15.

Fraților! Căutați să păstrați în inima voastră aceste două lucruri așa după cum Maria (mama Domnului) păstra în inima ei cuvintele Lui. Pentru că dacă voi veți să vă predați cu totul Domnului și dacă nu veți lăsa nici o parte din voi pentru păcat, iar în același timp veți căuta să pătrați unirea Duhului, să fiți una cu Domnul și cu toți cei ce-L cheamă din inimă curată, încinși la mijloc cu sabia Cuvântului lui Dumnezeu, cu care veți lupta împotriva tuturor celor fără friu și cari fac ca poporul Domnului să servească spre batjocura vrăjmașilor săi, anul care vine va fi pentru voi un an încununat cu bunățile Domnului. Domnul Isus va locui în mijlocul vostru și pașii Lui vă vor vărsa belșug în toate. Aliluia.

3. Binecuvântarea. Toți oamenii ar dori ca să aibe parte de binecuvântări din partea lui Dumnezeu, însă binecuvântarea o primim în măsura în care ne-am predat Domnului și luptăm împotriva păcatului. Fiii lui Levi au primit mari binecuvântări dela Dumnezeu, pentru că atunci când au trebuit să aleagă între păcatul fraților lor și între sfințenia lui Dumnezeu, au rămas statornici lângă Dumnezeu tăind în carnea păcătoasă a fraților lor, după porunca Domnului. Să vedem deci ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu despre binecuvântările pe cari le-a primit Levi: „Tumim și urim au fost încredințați bărbatului sfânt, pe care l-ai ispitit la Masa, și cu care Te-ai certat la apele Meriba“. Levi a zis despre tatăl său și despre mama sa: „Nu i-am văzut!“ Și despre frații lui: „Nu vă cunosc!“ Iar de copii n'a vrut să mai știe: „Căci ei păzesc Cuvântul Tău, Și țin legământul Tău; Ei învață pe Iocav poruncile Tale, Și pe Israel Legea Ta; Ei pun tămâie sub nările Tale, Și ardere de tot pe altarul Tău. Binecuvintează tăria lui, Doamne! Primește lucrarea mâinilor lui! Frânge șalele potrivnicilor lui, Și vrăjmașii lui să nu se mai școale!“, Deut. 33:8-11.

Noi vedem că numai acești bărbați din seminția lui Levi cari au fost în stare să se jertfească pe altarul Domnului și n'au cruțat nici pe tată nici pe mamă și nici pe frați nici pe prieteni, numai aceștia primiră dreptul de a învăța pe popor. Niciunul dintre aceia cari păcătuiră sau cari nu voiră să lupte împotriva celor ce făcură vîșelul, nu au primit acest drept. Prin

urmare și în zilele de astăzi numai aceia au acest drept dela Dumnezeu, cari umblă cu inima întreagă înaintea Lui și cari luptă din toate puterile împotriva păcatului.

Scumpii mei frați! În acele timpuri vedem că era o seminție (a lui Levi) care a înțeles să nu se amestece în lucrurile de idololatrie ale celorlalte seminții, și care a înțeles să apuce sabia și să curețe tabăra lui Israel de toți idololatri cari făcură poporul fără frâu și de batjocura vrăjmașilor săi. Dumnezeu are și în zilele de astăzi o seminție, care se păzește de orice întinăciune a păcatului și care înțelege să lupte cu sabia Duhului Sfânt împotriva tuturor celor ce caută ca să facă pe poporul lui Dumnezeu fără frâu și de batjocura vrăjmașilor săi. Acea seminție din zilele de astăzi care face acestea este: Hristos. Galat. 3:16.

Și acum scumpul meu frate și soră, dă-mi voie să te întreb: faci tu parte din aceasta seminție? Înțelegi tu să te predai pe deplin în brațul Domnului și să lupti la caz de nevoie împotriva fraților tăi? Nu-ți acoperi tu rudele și frații atunci când fac păcatul?

Atunci când să întâmplă că avem de a face cu persoane cari nu i-au hotărâre de combatere împotriva păcatului, atunci când avem de a face cu persoane cari își sprijinesc ruciile lor căzute în păcat, etc. să

știm că nu avem de a face cu oameni cari fac parte din seminția binecuvântată, care este Hristos.

După toate cele descrise mai sus, eu cred că noi fiecare știm ce ne lipsește ca să putem avea parte de binecuvântările Domnului în anul care ne stă în față. Ne trebuie o predare deplină pe brațele Domnului. Noi trebuie să știm că suntem datori a lucra în unire cu cei ce sunt temători de Dumnezeu. Și aceasta nu pentru că așa am voi noi sau alții, ci pentru că așa ne poruncește Dumnezeu. Noi trebuie să formăm Corpul lui Hristos; și acest Corp trebuie să fie, bine încheat. Colos. 2:19. Cum însă părțile putrede nu lucrează la buna încheare a Corpului, ele trebuiesc înlăturate, printr'o mare operație. Evr. 4:12. În al doilea rând, noi trebuie să luptăm pentru a răsturna izvodirile minții și orice înălțime, care să ridice împotriva cunoștinței lui Dumnezeu. II. Cor. 10:4—5. După cum Israelul la rezidirea din nou a Templului a trebuit să lucreze cu o mână și în cealaltă să țină sabia, așa și noi trebuie să lucrăm pentru Dumnezeu, la împodobirea Casei Sale duhovnicești, și în timpul când cu o mână lucrăm, în cealaltă să ținem sabia luptând împotriva celor ce caută să strice Casa Domnului. Neemia 4:17.

Dacă așa vom urma, nu vom avea să ne plângem de anul care vine că va fi an rău, fiindcă el ne va aduce mari binecuvântări. În cazul însă când noi nu vom urma așa după cum pretinde Domnul dela noi, atunci

când ne vom preda Lui dar nu pe deplin, atunci când vom lupta pentru ambiții personale și nu după porunca Lui, atunci anul care vine va fi pentru noi cel mai nenorocit an, în care de sigur vom cădea din harul lui Dumnezeu și vom muri sufletește, uciși de sabia Duhului Sfânt.

Pentru aceea acum la întrarea în noul an, încă odată strigăm în urechile tuturor celor ce aud și cari voiesc a sluji Domnului în sfințenie, predați Lui pe deplin și cari înțeleg să lupte împotriva păcatului: „Cine este pentru Domnul să vină la mine“. Aliluia Lui! Amin.

Gh. Bradin.

Vorbirea în limbi și deosebirea în lucrări.

Urmare.

I. Cor. 14:2.

Prin tălmăcirea celor vorbite în limbi, primesc zidire toți cei prezenți. În ea se cuprinde proorocie, îndemnare, chemare la o viață mai adâncă în Dumnezeu, chemarea celor păcătoși ca să se împace cu Domnul, descoperirea secretelor unor membri din adunare, precizarea suferințelor ce au să fie, chemarea unor persoane în lucrul Domnului, etc. Fapte 13:1—4, I. Cor. 14:5, 6, 10—18, 26, 27, 28. Fapte 11:28 și 21:10.

Cel ce are darul tălmăcirii, nu el vorbește după cum crede el de bine, ci Duhul Sfânt îi controlează limba în mod minunat și el însus (persoana) vorbește mânat de Duhul Sfânt. Duhul Sfânt care dă vorbirea în limbi, tot El trebuie să dea afară și tălmăcirea celor vorbite. Și acesta este un semn sau o minune a Duhului Sfânt în fața tuturor celor ce aud.

Când o persoană are darul de a vorbi în limbi străine, trebuie să fie cu cea mai mare grijă și să știe când trebuie să vorbească în public spre a fi auzit de toți și când trebe să-și vorbească numai lui singur, pentruca să rămână în cadrul celor scrise la I. Cor. 14 și să nu iasă de sub regula Cuvântului lui Dumnezeu.

Următoarele lucrări ale darurilor duhovnicești sunt mărginite în felul următor:

Proorocie: În darul proorociei se cuprind următoarele lucrări: A predica Cuvântul din trecutul lucrărilor lui Dumnezeu, despre timpul prezent și lucrările viitoare. Oamenii lui Dumnezeu, Enoch, Noe, Moise, etc. au vorbit mai mult decât noi despre proorociile lui Dumnezeu, arătând ce are să fie în viitor. Iar noi, trecutul nu-l mai proorocim sau precizem, ci ne luăm învățătură, cum Dumnezeu a dus la îndeplinire cele proorocite, dându-ne siguranță despre aceasta prin întâmplarea reală a lucrărilor. Așa după cum a spus Domnul: „Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură din Lege. Luca 16:17. Mat. 5:18. Toate au să se împlinescă exact la timpul lor, câte s'au proorocit de Duhul Sfânt prin gura slujitorilor lui Dumnezeu.

Noi proorocim sau precizem ce are să ni se întâmple nouă în viitor precum și tuturor oamenilor de pe fața pământului. Noi știm aceste din Biblie fiindcă Dumnezeu a rânduit ca oamenii Lui să le scrie pentru noi. Toți câți sunt mântuiți au — în parte — darul proorociei. Unii îl au într'o foarte mică măsură iar alții îl au într'o măsură mai mare și sunt puțini cari îl au într'o măsură foarte mare. Aceasta o împarte Duhul Sfânt după cum voiește Domnul Isus.

Când careva credincios are darul vorbirei în limbi străine și darul tălmăcirii, atunci el este egal sau asemenea cu cel ce are darul proorociei în limba cunoscută de toți. I. Cor. 14:5, 13, 14. Zidește sufletește Biserica. Când Duhul Sfânt vorbește prin gura mea în o limbă străină, eu mă simt binecuvântat și fericit în așa mare măsură încât nu pot descrie aceasta. Dar în Biserică (în public) îmi vorbesc ca să aud numai eu. În cazul însă când aceasta vorbire mi-o dă Duhul Sfânt pentru public, atunci eu aștept să primesc dela El și tălmăcirea pentru zidirea sufletească a celor prezenți. Ca și ei să poată zice „Amin“.

Altădată Duhul Sfânt îmi dă să mă rog într'o limbă străină, sau să măresc pe Dumnezeu, și după aceea primesc tălmăcirea tot în a auda sau mări pe Dumnezeu. Ah, ce timp fericit avem înlăuntru nostru atunci când Duhul Sfânt lucrează prin darurile Sale și toți cei credincioși laudă pe Dumnezeu în unire. Unii în limba lor maternă iar alții în limbi străine încât crezi că e un vuet de ape multe. În câteva clipe cât țin aceste lucrări, prezența lui Dumnezeu se simte în mod minunat în mijlocul poporului Său. Aliluia.

Când mă rog în limbă străină, numai duhul meu simțeste aceea fericire, dar mintea mea nu poate să cuprindă cele ce mă rog, fiindcă o astfel de rugăciune este făcută într'o taină; numai Dumnezeu o știe. Atunci însă când voiesc să știu și să cunosc înțelesul celor ce n'am rugat în limbi, rog pe Domnul să-mi dea și tălmăcirea prin Duhul Sfânt și El o dă fie prin gura mea, fie print'a altui credincios și atunci înțeleg și cu mintea cele ce s'au vorbit în limbă străină, și ceilalți pot zice: „Amin“. I. Cor. 14:14, 15, 16. Când suntem adunați la o altă rugăciune ori serviciu divin și toți am vorbi în limbi, ce ne-ar folosi? Numai noi ne-am zidi sufletește, dacă am fi numai noi. Iar dacă ar fi și alții străini, ne-ar zice că suntem nebuni, fiindcă pentru ei ar fi toate streine.

Ce să se facă dar fraților? Toate să se facă pentru zidirea sufletească. „Fiecare dintre voi are psalm (mărturisirea ce i-a făcut Domnul: l-a mântuit, vindecă, etc.) altul are descoperire din învățătura Domnului, altul are esplicarea unor versete biblice în legătură cu întâmplarea prin care a trecut, altul are vorbire în limbi străine, altul are tălmăcirea limbilor, altul are o cântare, etc.

Când vorbește cineva în limbă străină în biserică, să nu vorbească doi sau trei odată, ci pe rând. La vorbirea primă dacă nu să dă tălmăcirea și se mai vorbește și a doua oră și tot fără tălmăcire și după aceea a treia ora și nici atunci Duhul Sfânt nu dă tălmăcirea, predicatorul trebuie să oprească în acel serviciu vorbirea în limbi (în public) și să continue mai departe serviciul. În astfel de cazuri, Domnul voiește să învețe biserică regula vorbirei în limbi străine. Dacă într'un serviciu să dă în trei rânduri, fie print'o persoană, fie prin două sau trei, cari au darul vorbirei în limbi, poate să se facă; dar pe rând. Iar s'ar produce și a patra oră, trebuie oprită, fiindcă atunci se petrece ceva ce nu este după voia lui Dumnezeu.

De sigur, în asemenea cazuri vor fi unii cari vor striga că li se stânge duhul. Ei vor acuza pe predicator că nu e bun fiindcă stânge Duhul Sfânt. Atari oameni ar trebui să se gândească că atunci când predicatorul a oprit vorbirea în limbi fără rânduială, a stâns un altfel de duh, nu pe cel sfânt. El a stâns duhul unor ambiții omenesti și pel al neorânduiei. Dacă Domnul ne-a dat Duhul Sfânt, ni l-a dat pentru ca noi să fim călăuziți conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Parte din darul proorociei. „Iar proorocii să vorbească doi sau trei și ceilalți să judece“. Dar și aceștia trebuie să proorocească pe rând. Ei trebuie să proorocească precum le dă Duhul să vorbească, iar ceilalți să judece dacă au vorbit conform voiei lui Dum-

nezeu sau sfintelor scripturi. Iar dacă proorocesc toți, ceea ce înseamnă că uni mărturisesc cum Dumnezeu are să facă în viitor cu cei credincioși și cu cei necredincioși, alții dau mărire lui Dumnezeu pentru cele ce face în viața lor, prin alții Duhul Sfânt descopere secreturi pe cari nici un om nu le poate cunoaște, etc. Așa făcând cu toți pe rând, și în acel timp intră în adunare vreun necredincios, el vede și aude ceva ce nu a mai văzut nici auzit și astfel ajunge să se convingă că el este un suflet pierdut în pacat, și ajunge să se predea Domnului Isus. Aliluia. I. Cor. 14:24-25.

„De i se pare cuiva că este prooroc sau spiritual, să înțeleagă că cele ce vă scriu, sunt poruncile Domnului. Iar de nu înțelege cineva, să nu înțeleagă“. Noi nu-l condamnăm. Cel ce-l judecă este „Cuvântul lui Dumnezeu“. Răvniți a prooroci, a mărturisii despre Domnul în tot locul, căci timpul răpirei noastre este aproape. Domnul este la ușă; lucrul acesta ni este adevărat de semnele cari se petrec în văzul ochilor noștri. Mat. 24:4, 14, 34—51.

„Deci fraților răvniți a prooroci (cu viața, fapta zilnică) și nu vă opriți a vorbi în alte limbi. Toate să se facă după cuviință și rânduială“. Căci Dumnezeu nostru este Dumnezeuul rânduiei și al păcii. Fiți în pace cu toți oamenii și cu atât mai vărtos cu frații cei de o credință. Domnul și Duhul harului să se repauneze peste toți. Amin.

P. Budean.

„Vie împărăția“

BCU Cluj / Central University Library „Doamne adu-ți aminte de mine când vei veni în împărăția Ta.“ Luca 23 42.

Toți creștinii din toate timpurile au avut să sufere greutăți din parea lumea și să poarte crucea. Lucrul acesta l-au făcut cu cea mai mare bucurie, fiindcă în sufletul lor a fost vie nădejdea că Domnul lor Isus Hristos — după făgăduința Lui — va veni ca să-și întemeieze împărăția. Noi știm că Domnul va răpi mai întâi pe poporul Său, pentru a serba cu el cina nuntei Sale, în care timp asupra celor ce nu au voit a-L sluji, se vor revărsa paharele mâniei lui Dumnezeu, descrise de Ioan Teologul în cartea Apocalipsei. Pentruca noi să ne putem da seama în ce timp trăim, și cât este de aproape aceea zi, vom căuta ca pe baza Bibliei, să adevărim lucrurile cu privire la ea. Nu putem spune anul, luna, ziua, ceasul, când vine Domnul, dar putem să pricepem din cele cari să petrec în jurul nostru că venirea Lui este iminentă.

Mai întâi după cum ne arată sfânta Scriptură, noi trebuie să știm că poporul Israel a fost lăpădat de Dumnezeu pentru neascultare, ca să se împlinească cele ce i-a zis Domnul: „Mă voi împotrivi și Eu vouă cu mânie și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.“ Lev. 26:28. După trecerea acestei pedepse, Domnul le promite un timp de milă, și atunci se vor întoarce din nou spre El, și El va fi Rege peste tot pământul. Zaharia 14:9.

Timpul care durează dela lăpădarea și până la întoarcerea lor, este numit în Biblie „vremurile neamurilor.“ Luca 21:24. Acum mergând în cartea proorociei lui Daniel, el ne arată lucrurile cari trebuie să se întâmple dela lăpădarea poporului Israel și până la reprimirea lor. Deși astăzi sunt o mulțime de țări și împărății, totuși cartea lui Dumnezeu, nu pomenește decât numai despre patru împărății mari, iar a cincilea care va fi

vecinică va fi a Domnului Isus. Aliluia.

În cap. 2 din cartea lui Daniel, ni se arată vizul lui Nebucadnețar cu chipul al cărui cap era de aur curat, pieptul și brațele îi erau de argint, pantecele și coapsele îi erau de aramă, iar fluierile picioarelor, de fer; iar picioarele, parte de fer, parte de lut. În deslegarea pe care omul lui Dumnezeu Daniel o dă acestui chip el arată că împărăția Babilonului (Nebucadnețar) este capul de aur. După aceasta împărăție se vor succeda încă trei împărății, iar a patra după Nebucadnețar sau a cincea dela început, va fi aceea care nu va fi nimicită niciodată și care va sfârâma și va nimici pe toate cele din început.

Acum tot cu Biblia în mână vom căuta să vedem cum ne arată Duhul Sfânt prin Cuvântul lui Dumnezeu, că s'au succedat (au urmat) una după alta acele împărății.

Daniel zice lui Nebucadnețar: „Tu, împărate, ești împăratul împărățiilor, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă. El ți-a dat în mâini, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpân peste toate aceste: tu ești capul de aur“.

Vedem dar că capul de aur a fost împărăția Babilonului în frunte cu Nebucadnețar, care a supus tot pământul.

Să auzim ce ni se spune despre a două împărăție, sau pieptul și brațele de argint. „După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta.“

„Așa vorbește Cîr, împăratul Persilor: Domnul, Dumnezeu cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului...“ Ezra 1:2. Vedem dar că după împărăția lui Nebucadnețar sau a babilonenilor, a urmat împărăția Per-

șilor. Dan. 5:30—31.

Vine acum la rând a treia împărăție. Despre aceasta Daniel zice: „Apoi a treia împărăție care va fi de aramă, și care va stăpâni peste tot pământul.” Tot Daniel ne arată cum berbecele din viziunea sa a fost lovit de țapul care a venit asupra lui. Cum a fost trântit la pământ și călcat în picioare. Iar în deslegarea pe care o primește, i se spune: „Berbecele, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărății Mezilor și Perșilor. Țapul însă este împărăția Greciei . . .” Dan. 8: „Darse va ridica un împărat viteaz, care va stăpâni cu o mare putere și va face ce va voi.” Dan. 11:3.

Acum după ce am căpătat deslegarea celor trei împărății dela început, să mergem și prin mila Domnului să căutăm deslegarea celei de a patra. În aceasta privință Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „În vremea aceea a ieșit o poruncă dela Cezar August să se înscrie toată lumea.” Luca 2:1.

Astfel Biblia ne arată că au fost patru împărății cari au atins culmea gloriei lor și au supus tot pământul, și aceste împărății au fost: 1. Împărăția Babilonienilor, 2. Împărăția Perșilor, 3. Împărăția Grecilor și 4. Împărăția Romanilor. „Dar în vremea acestor împărății, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece supt stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va călca vecinic.” Dan. 2:44. „Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor cari sunt pretutindeni supt ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile îi vor sluji și-L vor asculta.” Dan. 7:27. „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristusului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.” Apoc. 11:15.

Scumpii mei frați! Faptul că noi vedem astăzi mulțime de Evrei cari din diferite țări pleacă ca să așeze în țara lor, ne arată că timpul lor de pedeapsă, e pe sfârșite și încurând „vremurile neamurilor” vor înceta. Și atunci deși trebuie ca să vină „omul păcatului” II. Tesal. 2. domnia lui de amăgire va fi foarte scurtă, și Domnul Isus vine ca să-și primească împărăția pentru ca să

se împlinescă cuvintele pe care credincioșii Săi le rostesc în rugăciunea Domnească când zic: „Vie împărăția Ta.”

Împărăția Domnului Isus.

Împărăția Domnului Isus Hristos, va fi pe acest pământ, pe care va dura timp de o mie de ani. După o mie de ani Domnul va împărăți cu poporul Lui în cerul și pământul cel nou, în vecii vecilor. Împărăția dela El nu va fi luată ca să fie trecută la nimenea, ea va fi împărăția binecuvântată a păcii.

Domnul Isus, după cum ne arată Cuvântul lui Dumnezeu, nu-și va lua împărăția fără de luptă. Din contră, El va da o luptă cu oștile lumii cari vor fi adunate să lupte împotriva Ierusalimului. Zaharia când vorbește despre aceea luptă ne arată că urgia cu care va lovi Domnul atunci pe popoară va fi foarte grozavă. „Le va putezi carnea stând încă în picioare, le vor putezi ochii în găurile lor, și le va putezi limba în gura.” Zah. 14:12. „Cei pe cari îi va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celalt; nu vor fi nici jăliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi pe pământ.” Ier. 25:33.

După ce va trece acest război, va începe împărăția de pace a Domnului Isus Hristos, când o mare binecuvântare se va repăusa atât peste locuitorii pământului cât și peste toată făptura. Atunci oamenii nu se vor mai război întreolaltă fiindcă din armele lor își vor face unelte pentru lucru câmpului. Și în acel timp nu vor mai învăța și nu vor mai face instrucții pentru a lupta în timp de război; fiindcă război nu va mai fi Mica 4:3. Fieea sălbatică care stăpânește astăzi unele animale, va dispărea, căci atunci lupul va paște la un loc cu mielul, etc. „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci firea a fost supusă deșertăciunii — nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o — cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ce să aibe perte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.” Rom. 8:19—21.

„Amin! Vino Doamne Isuse!”

S. C.

Lecțiuni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni în 30 Decem. Cântarea mamei. Luca 1:46-56.
Mar. „ 31 „ Bucuria mamei. Luca 1:57-66.
Mer. „ 1 Ianuarie Inima mamei. Luca 2:41-52.
Joi „ 2 „ Dedicarea mamei. I Sam. 1:21-28.
Vin. „ 3 „ Increderea mamei. Ioan 2:1-10.
Sâm. „ 4 „ Durerea mamei. Luca 7:11-17.
Duminică în 5 Ianuarie: O cântare a mamei. Luca c. 1

Cuv. aur. Luca 1:46—47.

Cuvânt Adevărat. Starea mamei poartă cu ea mari responsabilități și oportunități.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Voia lui Dumnezeu a fost ca Domnul Isus să vină în lume fără mare strălucire și pompă. El a voit ca El să fie născut dintr'o mamă de rând. Domnul a trebuit să trească prin toate cercările cari întâmpină pe un om, pentru ca să poată compătimi cu omenimea, fiind creat în totul ca și noi.

Anunțarea. Dumnezeu a trimis la Maria (o fecioară din Israel și din cetatea Nazaret) pe îngerul Gavril care a avut însărcinarea a-i anunța că ea a căpătat mare har înaintea Domnului fiindcă din ea se va naște Domnul Isus după trup.

Hristos cel glorios. Ingerul Gavril face de cunoscut Mariei cât de glorios este Acela pe care ea îl va naște. El va fi „Fiul Celui Prea Înalt...” Va împărăți peste casa lui Iacov în ved., și împărăția Lui nu va avea sfârșit.

Cântarea Mariei. După ce îngerul a plecat, Maria s'a dus la Elisaveta, care plină de Duhul Sfânt a început a o binecuvânta și a o cunoaște ca pe „maica Domnului ei.” După toate acestea Maria a început a mări pe Dumnezeu prin cântări de laudă.

Intrebări: Cine a fost tatăl lui Ioan Botezătorul? Dar mamă-sa? Din care seminție era mama Domnului? Cu cine era ea logodită? Ce fel de om a fost Iosif? Care înger a vestit nașterea Domnului Isus? Cine a rămas mut fiindcă n'a crezut ce îi se vestise? Cu cât a fost mai bătrân Ioan Botezătorul decât Domnul Isus?

Calendar Septămănal.

Luni în 6 Ian. Făgăduința lui Simion. Luca 2:25-35.

Mar. „ 7 „ Un mântuitor făgăduit. Mat. 1:18-25.

Mer. „ 8 „ Un viitor fericit. Isaia 35:1-10.

Joi „ 9 „ Mântuire eternă. Isaia 51:1-10.

Vin. „ 10 „ O zi nouă. Isaia 65:17-25.

Sâm. „ 11 „ Un cer și pământ nou. Apoc. 21:1-7

Duminică în 12 Ianuarie: O viziune profetică. Luca c. 2.

Cuv. aur. Luca 2:30—31.

Cuvânt adevărat. Hristos a venit să mântue oameni din toate națiunile de pe pământ.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Dumnezeu a binevoit să descopere nașterea Domnului atât celor de jos cât și celor de sus, ca astfel oricine să poată găsi intrare slobodă la El. Și păstorii și magii L-au aflat.

Devotatul Simion. Sf. Scriptură ne arată pe Simion Duhul Sfânt că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristos pe un om sfânt și cu frica lui Dumnezeu. El și-a trăit viața spre onoarea Domnului și acum era înștiințat de sul Domnului.

Simion proorocul. Când s'a împlinit timpul și Simion a putut vedea cu ochii săi pe Cel făgăduit, el îl ia în brațe binecuvintează pe Dumnezeu și proorocește cele ce aveau să se întâmple pentru viitor.

Intrebări: În care cetate S'a născut Domnul Isus? Cine a vestit păstorilor nașterea Lui? Dar magilor? Ce înștiințare avea Simion dela Duhul Sfânt? Ce a făcut el când a văzut pe Domnul? Ce proorocește mai era acolo? Cum creștea Domnul Isus? Unde a fost El la etatea de doisprezece ani?

Calendar Septămănal.

Luni în 13 Ian. Isus botezat. Luca 3:21-22.

Mar. „ 14 „ Isus ispitit. Luca 4:1-13.

Mer. „ 15 „ Pregătirea conducătorului, Exod. 3:1-10.

Joi „ 16 „ Pregătirea Domnitorului. II Regii 8:4-13.

Vin. „ 17 „ Pregătirea Proorocului, Isaia 6:1-8.

Sâm. „ 18 „ Pregătirea unui om tiner, Psalm. 119:9-16.

Duminică în 19 Ianuarie: Domnul Isus se pregătește pentru lucrul Său. Luca cap. 3:1-22 și cap. 4:1-15.

Cuv. aur. Luca 4:8.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. După ce Ioan era aproape să-și termine misiunea, a apărut Domnul Isus botezându-Se și pregătindu-Se pentru a-Și începe lucrarea.

Ispita. Înainte ca El să înceapă la lucru, a fost dus de către Duhul Sfânt în pustie pentru a fi ispitit de diavolul. Numai acela poate fi un conducător după voia lui Dumnezeu, care trecând prin ispită a ieșit biruitor, așa după cum a ieșit Domnul Isus.

Ispita cea mai grea. Cea mai grea ispită nu este aceea când avem de luptat cu unele poftes cari încearcă a se zămislă în noi, decât ea este aceea când avem de luptat cu un diavol transformat în înger de lumină. De multeori omul este sedus de acesta fiindcă el crede că acesta îi vrea binele, și îi vorbește din Cuvântul lui Dumnezeu pentru mântuire.

Învăgerea în ispită. Când stăm neclintii cu privirea la Domnul și la ce „este scris”, noi suntem biruitori. El ne zice: „Eu M'am rugat pentru tine ca să nu pieri credința ta.” Luca 22:32.

Intrebări: Cine a botezat pe Domnul Isus? Când a primit Domnul Isus botezat cu Duh Sfânt? Prin rugăciune sau fără de ea? Cine a băgat pe Ioan în închisoare? Cine a dus pe Domnul Isus în pustie? De către cine a fost acolo ispitit? Cum a fost Domnul ispitit?

Calendar Septămănal.

Luni în 20 Ian. O slujbă scripturală. Luca 4:16-21.

Mar. „ 21 „ Un predicator credincios, Luca 4:22-30.

Mer. „ 22 „ Calea vieții. Marcu 12:28-34.

Joi „ 23 „ Pentru ce a venit Isus. Ioan 5:30-38.

Vin. „ 24 „ Planul vieții. Filip 1:12-21.

Sâm. „ 25 „ A aduna bogății. Luca 18:18-30.

Duminică în 26 Ian. Domnul Isus își declară planul Său. Luca 4:16-44.

Cuv. aur. Luca 4:18—19.

Cuvânt adevărat. Domnul Isus a făcut tocmai aceea pentru care a venit să facă.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. În acesta lecțiune vedem pe Domnul Isus ca pe „trimisul Tatălui” care a venit uns de Duhul Sfânt ca să ridice omenimea la nivelul sfințeniei, de unde a căzut.

Misiunea Lui. El avea misiunea de a predica săracilor, a vindeca pe cei cu inima zdrobită, a libera pe cei prinși, a deschide ochii orbilor, etc.

Intrebări: În care sinagogă a intrat Domnul Isus? Ca a citit? Pe cine a vindecat El? Era ap. Petru căsătorit? Ce făceau demonii? etc.

Samariteanul milos.

Sf. Evanghelist Luca ne arată că în timpul când Domnul Isus învăța aici pe pământ, s'a apropiat de El un învățător de Lege căutând să-l ispitească cu privire la moștenirea vieții de veci. După ce Domnul îi spune cele ce îi porunca și Legea, el voiește să știe cine-i aproapele lui. Și la acesta întrebare, Domnul îi răspunde printr'o pildă, pe care noi prin harul lui Dumnezeu o cercetăm mai jos:

„Un om cobora din Ierusalim la Ierihon“. După înțelesul sf. Scripturi, noi vedem că Ierusalimul este locul sau orașul binecuvântat, iar Ierihonul este orașul blestemat. Apoc. 21:2. Iosua 6:26. Omul care s'a coborât din Ierusalim la Ierihon, a fost Adam și împreună cu el toți oamenii cari s'a coborât din orașul fericit și binecuvântat la locul blăstămat. Rom. 5:12. Gen. 2:8—17. 3:1—24. Prin faptul că omul a fost prins de tâlhari, desbrăcat, jefuit și bătut zdravăn, înțelegem că aceasta la lucrat-o cu el păcatul.

„Din întâmplare, se cobora pe acelaș drum un preot. După ce omul a fost alungat din grădina Edenului, rănit și jefuit de păcat și stătea neputincios, a venit Legea, care a adus cu sine seminția preoților, dar aceștia nu fuseseră în stare să ridice pe sermanul om din starea lui nenorocită, decât lăsându-l mai departe în starea lui, trecură pe lângă el, fără să-l ajute. Evrei 7:11.

„Un Levit trecea și el prin locul acela.“ Leviții erau însărcinați cu grija Cortului, a chivotului, etc. Niși aceștia nu fuseseră în starea să meargă și să ridice pe sermanul om, așa că el trebui să rămână și mai departe în starea lui nenorocită. Num. 3:14—39.

„Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit la locul unde era el, și când l-a văzut, i s'a făcut milă de el“. Toți cei ce citesc sf. Scriptură înțeleg că acel Samaritean, n'a fost altul afară de Domnul Isus. El a fost acela care în timpul călătoriei sale, a avut milă de sermanul om, rănit de păcat. Și dacă preotul și Levitul au trecut pe lângă cel nenorocit, El n'a putut face acest lucru, decât s'a dus la El. L-a căutat la ranele pricinuite de păcat, i le-a legat turnând pe ele untdelemn adică Duhul Sfânt și vin, ceea ce înseamnă sângele Său. Să fie El mărit că prin sângele și Duhul Său, a binevoit a legoa și lecui ranele noastre mari și grele. Și aceasta a făcut-o El fiindcă a avut milă de noi.

Luca 10:25-37.

„L-a pus pe dobitocul Lui și l-a dus la un han“. Aici vedem noi că „dobitocul lui“ despre care vorbește Domnul este harul iar, „hanul“ este Biserica Lui. Deci prin harul Său a binevoit să ne ducă în Biserica Sa și să îngrijească de noi.

„A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei . . .“ După ce El ne-a salvat din starea noastră decăzută, n'a rămas tot cu noi ci El a pornit mai departe, adică S'a înălțat la ceruri, și a dat „hangiuului doi lei“, ceea ce înseamnă că i-a dat sf. Scriptură cu V. și N. Testament. Iar „hangiuul“ nu este altul decât servul Lui credincios care a fost pus peste ceata slujitorilor Săi. Mat. 24:45. I-a spus să poarte grijă de cel mântuit de El. „Paște mieluseii Mei!“ Ioan 21:15. Acesta a fost cuvântul Lui către Simon Petru. Apoi, orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere. Noi îl așteptăm să vină ca să dea plată fiecăruia după faptele sale. „Iată, Eu vin curând, și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui“. Apoc. 22:12. Și dacă noi am făcut mai mult pentru sufletele căzute și mântuite de Domnul Isus, decât ni s'a poruncit să ne așteptăm la plată în ziua venirii Domnului Isus. Fiindcă atunci când nu facem mai mult decât ni se poruncește, nu putem fi clasati decât numai între „robii cei netrebncici“. Luca 17:10.

Astfel scumpul meu suflet după ce ai văzut toate cele de mai sus, cum Domnul Isus „Samariteanul milos“ te-a salvat de unde zăceai în păcat, cum El te-a legat turnând pe ranele tale Duhul lui cel Sfânt și vărsându-Si sângele pentru tine, să grijești foarte tare că acum te-a dus într'o „casă de oaspeți“ sau într'un „han“ și aici te-a dat în îngrijire cuiva. Dacă tu vei pune preț pe salvarea pe care ți-a dat-o și dacă vei fi supus „hangiuului“, la venirea Lui, Domnul va avea bucurie de tine și te va lua cu Sine în Impărăția Lui. Iar la caz că vei nesocoti ceea ce El ți-a făcut, vei căuta să te răzvrătești și te vei împotrivi, ziua Lui pentru tine va fi o zi de groază fiindcă El acum nu va mai veni ca să te ridice dintre tâlhari, ci ca să dea tuturor plată după cum au lucrat: bine sau rău.

Unde vei fi tu clasat când el va veni? Fi-vei tu atunci oaie sau capră? Domnul să-ți ajute a fi în ceata celor mântuiți de El. Amin.

G. B.

Răspândiți „Cuvântul Adevărului“

Calea îngustă și calea lată.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Aliluia.

Prin micul meu articol, voiesc să descoper atât cât Domnul mă va ajuta și mă va lumina Duhul Sfânt, lucrurile cari se cer unui credincios care voi-este a merge pe calea îngustă și cum poate călătorii omul pe calea cea lată.

Sunt multe feluri de credințe și multe căi pot părea bune oamenilor însă nu toate aceste duc în slavă cu Domnul Isus. Ori câte căi ar cunoaște oamenii, în fața Domnului nu există mai mult ca două: calea îngustă și calea lată. La intrarea pe aceste două căi, stă Domnul Isus care nu promite ranguri și onoruri lumești, nu promite desfătări pe pământ și nu promite nimic mare ar putea plăcea ochiului și inimei firești. Ceea ce El promite este o cruce și o luptă necurmată pe toată aceasta cale. Dar le capătul ei, pe cel biruitor îl așteaptă cununa cea nevestezită. Aliluia. A doua cale are la intrarea pe ea, păcatul. Acesta promite toate bucuriile lumii, el promite desfătări pe pământ, etc. Tot aceea ce respinge Domnul Isus de pe calea îngustă promite păcatul pe calea cea lată. La sfârșit însă pe aceasta cale e pierzarea.

Domnul Isus zice: „Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.“ Mat. 7:13—14.

Așa dar noi trebuie să știm că, înainte de a începe călătoria pe calea cea îngustă, trebuie să intrăm pe poarta cea strâmtă. Aici este lucru cel mai gingaș pentru creștin. Unii ar voi să între dar nu se pot despărți de diferite patimi și poftte în cari au trăit. Pe unii îi împiedecă de a intra mândria, pe alții trufia, pe alții luxul, pe alții un pahar de vin, etc. Și într'adevăr, omul nu poate intra cu ele. Și dacă noi vedem persoane cari să dau drept tovarăși de călătorie celor ce merg pe calea îngustă și ei nu au părăsit toate pofttele inimei lor, trebuie să înțelegem că astfel de oameni, n'au intrat prin poarta strâmtă ci au sărit pe aiurea. Ioan 10:1.

După cum cei ce fac călătoria pe calea îngustă, mai înainte de a fi pe ea trebuie să treacă prin poarta strâmtă, tot la fel cei ce călătoresc pe calea lată, mai înainte de a începe călătoria lor, trebuie să treacă prin poarta largă. Cel ce trece prin aceasta poar-

Mat. 7:13-14.

tă, are loc să treacă așa cum se găsește, fiindcă încape pe ea. Aici nu trebuie să se desbrace de patimi și poftte; poate călătorii îmbrăcat în lux, bând băuturi îmbătătoare și făcând toate faptele firii pă-mânțești.

Noi putem intra și să facem parte dintr'o organizație omenească, dar din organizația „celor întâi născuți cari sunt scriși în cer“, nu putem să facem parte decât numai atunci, când ne vom desbrăca de tot aceea ce este lumesc. Noi putem spune că Dumnezeu nu caută la îmbrăcămintea noastră decât El caută la inimă, însă toate aceste nu sunt decât numai niște scuze nesincere după cari am voi să ne ascundem. Dar nu putem să ne ascundem din fața Creatorului. Și El în Cuvântul lui ne spune: „Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc, și să ridice spre cer mâini curate, fără mâine și fără îndoieli. Vreau, deasemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor cari spun că sunt evlavioase.“ I. Tim. 2:8—10. „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul cel ascuns al inimei, în curăția neperitoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Astfel se împodobeu odinioară sfințele femei, cari nădăjduiau în Dumnezeu, și erau supuse bărbaților lor. I. Petru 3:3—5.

Acum să ne întrebăm: Dacă Dumnezeu nu caută la toate aceste, de ce a lăsat ca să fie scrise? și pentru cine sunt scrise?

Iubiți frați și surori! Să fim cu cea mai mare băgare de seamă că vrăjmașul va căuta ca să ne facă a nu putea intra prin poarta strâmtă. Unii nu se vor putea despărți de un pahărel de vin, alții de lux, alții de mândria, etc. Dacă Dumnezeu avea plăcere ca noi să întrebuițăm astfel de lucruri, atunci când a creat El prima păreche de oameni, le făcea lor toate aceste, însă sf. Scriptură ne arată lămurit că El n'are plăcere în ele.

Și acum scumpii mei desbrăcându-ne de tot ce este lumesc, să căutăm a intra pe poarta strâmtă și să mergem pe calea îngustă. Domnul ne ajute. Amin.

Posa Pavel. Prunișor.

Femeia Creștină.

„O femeie cinstită este cununa bărbatului ei, dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui.” Prov. 12:4.

Încă din începutul facerii, Dumnezeu a văzut că nu este bine pentru om să fie singur, de aceea i-a făcut ajutor — pe femeie — care să fie asemenea lui. Încă atunci la început Dumnezeu a spus că bărbatul să stăpânească femeia. Mai târziu vorbind despre raporturile dintre soț și soție, atât Domnul Isus cât și Apostolii Săi, arată lămurit ca femeia trebuie să fie supusă bărbatului ei. Facer. c. 2 și 3. Efes. 5:22, etc.

Femeia este sufletul familiei. Bărbatul merge afară să lucreze; el nu poate sta așa mult în casă ca și femeia, de aceea mersul bun în familie se datorește în cea mai mare parte femeii. Înțeleptul zice: „Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele”. Prov. 31:10. O astfel de femeie este foarte scumpă, fiindcă, în casa și familia în care trăiește ea, este dragoste, pace și bunăînțelegere. Și pentru omul care voiește a sluji Domnului, aceste sunt mai scumpe decât multe bunuri.

Sunt mulți bărbați cari se plâng asupra femeilor lor, că nu sunt supuse, că nu sunt destul de lucrătoare, că sunt guralive, etc. Se poate ca ei să aibe dreptate în toate acestea; și se poate ca ele să aibe și alte defecte pe cari nici ei nu le cunosc. Dar să nu ne cugetăm că bărbatul care are o asemenea soție, el are mai puține defecte decât ea. Și prin mila Domnului vom căuta să vedem.

O greșală mare și din care vin multe rele în urmă, este aceea că atunci când tinerul pornește în căutarea viitoarei sale soții, nu pornește după voia Domnului. Lui i-ar trebui să-și găsească o soție care să întrunească toate calitățile: să fie cu avere, frumoasă și înțeleaptă. Și cum rar să poate întâmpla ca el să poată găsi o așa fată, renunță la cea din urmă (la înțelepciune) și caută ca ea să fie cu avere și frumoasă. El crede că o poate face el înțeleaptă. Și aici se înșală amarnic. Fiindcă nu o caută după voia lui Dumnezeu, ci după plăcerea inimii sale, nu are în ea o coroană pentru capul său ci mai degrabă un putregai în oase. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că asemenea tineri nu sunt nici ei binecuvântați de Dumnezeu. Și dacă așa se leagă unul cu altul, căsătoria lor se desface repede, sau dacă nu, ei trăiesc toată viața în ceartă și în neînțelegere. Și atunci aici primul vinovat este bărbatul și nu soția. Și un asemenea bărbat, n'are dreptul să ridice plângeri împotriva soției sale, că ar fi rea, nesupusă, nerăbdătoare, sfădicioasă, etc.

Cine vrea să aibe pace, bunăînțelegere și fericire în familia lui, acela caută să-și ia femeie după voia lui Dumnezeu. El nu poate face acest pas important din viața

lui până nu are deplina încredințare că a primit din partea Domnului încuviințarea pentru a se căsătorii cu fecioara cutare. Cine este temător de Dumnezeu, nu să razimă pe frumusețe, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu o arată ca pe ceva ce nu-i după voia Lui. „Frumusețea este deșartă.” Prov. 31:30. Astăzi poate să fie și mâine nu mai e. Acela nu caută nici avere, fiindcă, averea este moștenire dela părinți dar o nevastă pricepută este un dar dela Domnul.” Prov. 19:14.

Așa dar vedem scumpulii mei frați că o „nevastă pricepută este un dar dela Domnul.” Toți aceia cari au căutat după acest dar, n'au fost înșalți. Ei au fost scăpați de femei cari sunt mai „amare ca moartea” și au dobândit femei temătoare de Dumnezeu. Efes. 5:26. Ei astăzi duc o căsnicea fericită, și lumina lor se resfrăge până de parte, fiindcă din familiile lor curg râuri de binecuvântări sfinte.

Afară de aceste descrise mai sus, mai sunt și alte lucruri prin cari femeia poate să iasă din stare ei de înțelepciune și să devină nesupusă, etc. Atunci când ea nu poate să vadă în soțul ei un tovarăș credincios și plin de dragoste față de ea, să nu ne prindă mirarea când îi răsplătește cu aceeași măsură. De aceea dacă bărbatul pretinde ca soția să-i fie supusă, castă, să-l iubească, să nu uite că el ca „un vas mai tare” are prima datorință a-i arăta dragoste, a o privi cu milă și a o compătimi, pentru lucrul greu pe care îl depune nu numai în lucrurile casnice, decât și cu creșterea copiilor.

Bărbatul înțelept nu poate pretinde ca femeia lui să-i fie dată din talpa piciorului, și tot așa o femeie înțeleaptă nu poate pretinde ca ea să fie creată bărbatului din oasele capului; decât și bărbatul și femeia înțelepți, trebuie să se mulțumească cu felul în care Dumnezeu i-a făcut: ea să fie din coastă lui.

S. D.

Va urma.

Aducem la cunoștiință fraților și abonaților noștri iubiiți că, Calendarul „Cuvântul Adevărului” s'a epuizat Nu ni-a mai rămas nici un exemplar pentru vânzare.

Toți aceia cari l-au comandat după ziua de 17 Decem. nu l-au mai putut primi fiindcă dela aceea dată, nu l-am mai avut.

De aceea iubiiții noștri frați sunt rugați să nu-l mai comande fiindcă — cu regret — dar nu le mai putem împlini dorința.

Cum să creștem copiii?

„Copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale. Prov. 29:15.

Cine n'ar dori să aibe copii înțelepți? Cine este acela care ar voi să crească niște copii cari să-i aducă rușine? Așa cred că la aceste întrebări fiecare din aceia cari au copii, ar răspunde că ei voiesc să-și crească copiii în frică și temere de Dumnezeu, ca ei să fie înțelepți, spre bucuria părinților lor și spre binele social.

Dacă însă vom căuta mai adânc lucrurile, vom găsi pe lângă puținii cari își cresc copiii direct pe seama păcatului, foarte mulți de aceia cari îi cresc în acest scop în mod indirect. Ei nu se cugetă la cele ce fac.

Mai întâi trebuie să știm că dintr'o casă unde nu este deplină frică și temere de Dumnezeu în părinți nu pot să iasă copii înțelepți. În cele mai multe cazuri, nu. Oamenii cari nu au pocăință deplină, nu cresc copii înțelepți. Pentruca copilul să crească înțelept, el are lipsă să vadă în părinții săi sinceritate și seriozitate. El trebuie să vadă că credința părinților săi este ceva atât de scump, încât nici ei și nici el nu o poate călca, batjocori sau necinști. Dumnezeu a zis lui Isfail ca să vorbească despre poruncile Lui încontinuu copiilor săi. Deut. 11:19.

Acolo unde însă Cuvântul lui Dumnezeu nu este păzit de părinți, acolo unde Dumnezeu nu este pus ca cel dântii în viață, acolo unde pentru lucruri pantești părinții să ceartă și unul pe altul încep să se învinuiască în fața copiilor, acolo să nu ne prindă mirarea când vedem copii neînțelepți. Pentrucă are cine să le arate pildă rea. Sunt cazuri când din familii cu totul ruinate și cari trăiesc fără Dumnezeu, ies copii înțelepți fiindcă aceștia își muncesc viața văzând păcatele părinților lor, și după Cuvântul Domnului, ei nu fac ce au văzut că au făcut părinții. Ezech. 18:14. Din familiile însă cari sunt semi-pocăite (pocăite de jumătate) nu ies niciodată copii înțelepți.

Am auzit de multeori spunându-se părinților cari aveau copii neascultători ca să-i bată cu nuiua. Eu cred că acesta este un sfat bun, dar numai acolo unde părinții sunt cu frică și temere de Dumnezeu și unde copiii nu pot vedea în viața lor abateri dela credință. Acolo unde însă părinții fac abateri acest sfat eu nu-l recomand, fiindcă sunt încredințat că el nu ajută. Copilul căruia părinții prin viața lor îi dau pildă rea, înzădar caută să-l bată cu nuiua, fiindcă el tot nu se îndreaptă. Ba atunci

când crește mare pe lângă pilda rea pe care a văzut-o în părinții săi, mai vede și cruzimea pe care au arătat-o față de el. Când pe el l-au bătut și venit pentru lucruri pe cari și ei le-au făptuit. Și atunci ce urmează? Copilul devine major și caută să se răzbune.

De aceea scumpii mei frați și surori, voi cari voiți să vă creșteți copiii înțelepți, arătați-le pildă prin viața voastră. Numai după ce ei sunt cu totul îndărătnici și nu vă urmează, întrebuințați la ei nuiua.

Eu am văzut mulți părinți cărora le-ar plăcea ca copii lor să fie înaintați și bine văzuți în mijlocul fraților. Dar cum s'ar putea ca copilul tău să aibe îndrăzneala a se ruga când din casa ta lipsește rugăciunea? Te puni tu să te rogi regulat la timpul covenit? Sau doară lucrurile pământeste le-ai pus în frunte și cauți să le duci la îndeplinire, chiar dacă te lipsești de rugăciune? Și dacă așa faci, nu te minuna când copilul tău devine netemător de Dumnezeu. Apoi dacă nu-ți convine ca să mergi regulat la orele de rugăciune, nu te minuna atunci când nici copilul tău nu se duce, fiindcă aceasta vede el în tine.

Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Cine cruță nuiua, urăște pe fiul său. Prov. 13:24. Dar să fim siguri că acela care întrebuințează nuiua fără ca să arate copilului o pildă bună prin viață, nu este plăcut lui Dumnezeu și de sigur o să primească și el odată multe lovituri. Luca 12:47.

Și acum sună întrebarea: Cum să creștem copiii? Mai întâi în frică și temere de Dumnezeu. Să ne dăm noi lor ca pildă pentruca să fim urmați de ei. Și atunci când după toată bunătatea și dragostea pe care le-o arătăm învățându-i prin cuvânt și faptă ca să se teamă de Domnul, să-L urmeze și să-L asculte, să încapăținează și nu voiesc, Cuvântul lui Dumnezeu ne dă dreptul să-i certăm ba chiar să-i și batem cu nuiua. Făcând așa căutăm să salvăm sufletul lor, pentru care noi trebuie să răspundem în fața Domnului. I. Sam. 3:13.

Deci să nu lăsăm copiii noștri să umble de capul lor, ci să căutăm pe toate căile să-i creștem în frica Domnului, și mai mult prin faptul că le arătăm pildă vie prin viața noastră creștină pe care o trăim cu înțelepciune. Domnul să ne ajute la aceasta. Amin.

U. C.

Fiți treji.

„Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuș este neprihănit.” 1 Ioan 3:7.

Scumpii mei frați și surori! Niciodată nu s'a simțit o mai mare lipsă din partea copiilor lui Dumnezeu ca să fie treji și să vegheze. Astăzi diavolul umblă pe toate căile ca să amăgească și să ducă în rătăcire sufletele pentru cari a murit Hristos. Creștinismul, care ar trebui să lupte din toate puterile pentru mântuirea și aducerea la Domnul Isus a popoarelor păgâne, se războiește în sine însuș. Și dacă numai aceasta războire am vedea-o, ar fi destul de rău, dar cu durere trebuie să privim că oameni cari merg să se roage împreună, se împărtășesc împreună, cântă împreună, etc. ei să urască, vorbesc de rău, etc. Oare Biserica lui Dumnezeu a fost și este scutită de astfel de oameni? Oare în sânul ei nu vor apărea unii ca aceștia? Să auzim ce zice Ap. Pavel: „Se vor scula din mijlocul vostru oameni, cari vor învăța lucruri stricătose, ca să tragă pe ucenici de partea lor”. Fapte 20:30.

În asemenea împrejurări, omul lui Dumnezeu trebuie să fie cu cea mai grijă ca să nu cadă după neascultarea

celor răi și să nu fie dus în rătăcire de unii ca aceștia. Și pentru ca noi să putem cunoaște pe acela care ne vorbește, avem lipsă să-l punem în fața Cuvântului lui Dumnezeu, care ni-l descopere și arată întocmai ca și o oglindă. Primadata trebuie să știm dacă avem de a face cu un om neprihănit. Atunci când cel rău caută să ne vorbească împotriva celui neprihănit, Ap. Ioan ne trage atenția să grijim ca să nu ne înșele. Dar niciodată cel rău nu se arată pe sine așa cum este, ci ura pe care o are, o ascunde sub vorbe dulci și lingusitoare, și atunci cum îl putem cunoaște? După Cuvântul Domnului foarte ușor. Fiindcă „cei ce părăsesc legea, laudă pe cel rău.” Prov. 28:4. Deci atunci când avem în față un om care laudă pe cel rău și vorbește împotriva celui neprihănit — ori cum și-ar preface vorbirea — să știm că avem în față un înșălător de suflete. „Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuș este neprihănit.”

Vindecări Divine.

Să fie binecuvântat Domnul și Mântuitorul nostru, Acela care ne vindecă de orice boală trupească și sufletească.

Mă numesc Teodoresc Saveta din com. Dorgoș jud. Timiș, și declar aceea ce Domnul mi-a făcut. Eu am fost cuprinsă de o boală grea, adevărat am avut reumă în picioare și în urmă am fost bolnavă încât credeam că trec din această lume. Bărbatul meu (necredincios) mă silea să pun apă rece, etc. Eu însă am crezut că numai Domnul mă poate vindeca din boala mea. Așa odată când am avut Cina Domnului în com. Chelmac, eu neputând să merg, am dorit ca fr. lucrător (prezbiter) să vină la

noi. El venind, eu am crezut, că dacă se vor ruga, eu voi primi vindecare. Astfel l-am rugat să-mi facă ungera cu unt de lemn conform celor scrise la Iacob 5:14. Și fiind noi mai mulți adunați la rugăciunea aceasta, și făcându-mi-se ungera, Domnul Isus m'a vindecat. Aliluia Lui. Apoi având o umflătură în partea stângă a pântecelui, și rugându-se ei pentru mine, glorie să fie adusă lui Dumnezeu, că El m'a vindecat de aceea la clipa ochiului.

Pentru toate aceste să fie Domnul onorat și mărit în toți vecii. Aliluia! Amin.

Saveța Teodoresc. Dorgoș.

Botezuri cu Duh Sânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Arad, com. Toplița 3 suf. Prunișor 6, Șebiuș 2, Șoimoș 2, Nadăș 3, Cil 5, Madrijești 2, Arad-Gai

3, Gurba 1, Cuvin 1, Șoimuș-B. 3, Secaș 1. În jud. Timiș, Lipova 6, Ususău 1. În jud. Argeș, Oarja 9, în București 4 suflete. Aliluia Domnului Isus. Amin.

Aviz.

Toți aceia cari au fost abonați la rev. „Cuvântul Adevărului” în anul 1935, primesc primul număr de pe anul acesta. Aceia cari nu au achitat costul abonamentului pe anul trecut, până în luna Ianuarie 1936, li se oprește revista. Aceia cari au achitat costul abonamentului pe anul trecut, dar nu o mai voiesc pentru viitor, să ne respingă

numărul prim.

Rugăm pe toți cari găsesc în rev. „Cuvântul Adevărului” o mângăiere sufletească, să nu întârzie a-i achita costul abonamentului pe anul 1936.